

3) Το άρθρο 7, πρώτο εδάφιο, της αποφάσεως 1/80 πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι, σε περίπτωση κατά την οποία η ιδιότητα του πολιτικού πρόσφυγα αναγνωρίσθηκε σε Τούρκο εργαζόμενο βάσει ανακριβών στοιχείων, τα δικαιώματα που αντλεί από τη διάταξη αυτή μέλος της οικογένειάς του δεν μπορούν να τεθούν υπό αμφισβήτηση εφόσον το μέλος αυτό, κατά τον χρόνο της ανακλήσεως της άδειας διαμονής που χορηγήθηκε στον εργαζόμενο, πληροί τις προϋποθέσεις της εν λόγω διατάξεως.

(¹) EE C 269 της 10.11.2007.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 18ης Δεκεμβρίου 2008 [αίτηση του Supremo Tribunal Administrativo (Πορτογαλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Sopropé — Organizações de Calçado Lda κατά Fazenda Pública

(Υπόθεση C-349/07) (¹)

(Κοινοτικός τελωνειακός κώδικας — Αρχή του σεβασμού των δικαιωμάτων άμυνας — Εκ των υστέρων εισπραξη εισαγωγικών δασμών)

(2009/C 44/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Αιτούν δικαστήριο

Supremo Tribunal Administrativo

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Sopropé — Organizações de Calçado Lda

Κατά: Fazenda Pública,

παρισταμένου του: Ministério Público

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Supremo Tribunal Administrativo — Συμβατότητα με το κοινοτικό δίκαιο και με την αρχή των δικαιωμάτων άμυνας εθνικών διατάξεων φορολογικής διοικητικής διαδικασίας ως προς την προθεσμία ασκήσεως του δικαιώματος ακροάσεως του υποκειμένου στον φόρο — Διοικητική διαδικασία για την εκ των υστέρων πληρωμή εισαγωγικών δασμών επί εμπορευμάτων προερχομένων από την Άπω Ανατολή

Διατακτικό

1) Όσον αφορά την εκ των υστέρων εισπραξη εισαγωγικών δασμών, μια προθεσμία οκτώ έως δεκαπέντε ημερών που δόθηκε για να υποβάλει τις παρατηρήσεις του ο εισαγωγέας για τον οποίο υπήρχε υπόνοια ότι είχε διαπράξει τελωνειακή παράβαση είναι κατ' αρχήν σύμφωνη με τις επιταγές του κοινοτικού δικαίου.

2) Στο εθνικό δικαστήριο που έχει επιληφθεί της υποθέσεως απόκειται να καθορίσει, λαμβανομένων υπόψη των ιδιαίτερων περιστάσεών της, αν η προθεσμία που πραγματικά δόθηκε στον εισαγωγέα αυτόν τού επέτρεψε να γνωστοποιήσει λυσιτελώς την άποψή του στις τελωνειακές αρχές.

3) Επιπλέον, ο εθνικός δικαστής οφείλει να εξακριβώσει αν, λαμβανομένου υπόψη του χρονικού διαστήματος που παρήλθε μεταξύ του χρονικού σημείου στο οποίο η διοίκηση έλαβε τις παρατηρήσεις του εισαγωγέα και της ημερομηνίας κατά την οποία εξέδωσε την απόφασή της, δύναται ή όχι να θεωρηθεί ότι η διοίκηση έλαβε δεόντως υπόψη τις παρατηρήσεις που της διαβιβάστηκαν.

(¹) EE C 235 της 6.10.2007.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 18ης Δεκεμβρίου 2008 [αίτηση του Verwaltungsgerichtshof (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Wienstrom GmbH κατά Bundesminister für Wirtschaft und Arbeit

(Υπόθεση C-384/07) (¹)

(Κρατικές ενισχύσεις — Άρθρο 88, παράγραφος 3, ΕΚ — Ενισχύσεις που κρίθηκαν συμβατές με την κοινή αγορά — Διαφορά μεταξύ του αποδέκτη των ενισχύσεων και των εθνικών αρχών σχετικά με το ύψος των ενισχύσεων που χορηγήθηκαν παράνομα — Ρόλος του εθνικού δικαστή)

(2009/C 44/26)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Verwaltungsgerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Wienstrom GmbH

κατά

Bundesminister für Wirtschaft und Arbeit

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Verwaltungsgerichtshof — Ερμηνεία του άρθρου 88, παράγραφος 3, ΕΚ — Καθεστώς κρατικών ενισχύσεων που έχει τεθεί σε εφαρμογή χωρίς να έχει προηγουμένως κοινοποιηθεί στην Επιτροπή και χωρίς να έχει εκδοθεί ρητή αρνητική απόφαση, του οποίου όμως η τροποποιημένη μορφή έχει κριθεί, κατόπιν της κοινοποίησής της, συμβατή με την κοινή αγορά — Υποχρεώσεις των εθνικών δικαστηρίων που απορρέουν από την απόφαση αυτή της Επιτροπής

Διατακτικό

Η απαγόρευση εφαρμογής μέτρων κρατικών ενισχύσεων, την οποία προβλέπει το άρθρο 88, παράγραφος 3, τελευταίο εδάφιο, ΕΚ, δεν επιβάλλει στο εθνικό δικαστήριο, υπό περιστάσεις παρόμοιες με τις περιστάσεις της διαφοράς της κύριας δίκης, να απορρίψει την αίτηση του αποδέκτη κρατικών ενισχύσεων η οποία αφορά το ύψος των ενισχύσεων αυτών που οφείλονταν για περίοδο προγενέστερη της απόφασης της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων με την οποία οι εν λόγω ενισχύσεις κρίθηκαν συμβατές με την κοινή αγορά.

(¹) ΕΕ C 283 της 24.11.2007.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 22ας Δεκεμβρίου 2008 [αίτηση του Wojewódzki Sąd Administracyjny w Krakowie (Δημοκρατία της Πολωνίας) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Magoora sp. zoo κατά Dyrektor Izby Skarbowej w Krakowie

(Υπόθεση C-414/07) (¹)

(Έκτη οδηγία περί ΦΠΑ — Άρθρο 17, παράγραφοι 2 και 6 — Εθνική κανονιστική ρύθμιση — Έκπτωση του ΦΠΑ επί της αγοράς καυσίμων για ορισμένα οχήματα ανεξάρτητα από τον σκοπό χρήσεως των οχημάτων αυτών — Εν τοις πράγμασι περιορισμός του δικαιώματος εκπτώσεως — Περιπτώσεις αποκλεισμού προβλεπόμενες από την εθνική νομοθεσία κατά τον χρόνο ενάρξεως ισχύος της οδηγίας)

(2009/C 44/27)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Αιτούν δικαστήριο

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Krakowie

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Magoora sp. zoo

κατά

Dyrektor Izby Skarbowej w Krakowie

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Wojewódzki Sąd Administracyjny w Krakowie — Ερμηνεία του άρθρου 17, παράγραφοι 2 και 6, της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ: Έκτη οδηγία του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθεμένης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49) — Εθνική ρύθμιση αποκλείουσα το δικαίωμα εκπτώσεως του φόρου επί της αγοράς καυσίμων για ορισμένα οχήματα, ανεξαρτήτως του (επαγγελματικού ή ιδιωτικού) σκοπού της χρήσεως του οικείου οχήματος — Τροποποίηση των κριτηρίων που αφορούν τα αποκλειόμενα οχήματα, η οποία έχει ως συνέπεια τον de facto περιορισμό του πεδίου εφαρμογής του δικαιώματος εκπτώσεως σε σύγκριση με το χρονικό διάστημα πριν από την έναρξη ισχύος της οδηγίας στο οικείο κράτος μέλος

Διατακτικό

Το άρθρο 17, παράγραφος 6, δεύτερο εδάφιο, της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθεμένης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση, απαγορεύει την εκ μέρους κράτους μέλους πλήρη κατάργηση, κατά τη μεταφορά της οδηγίας αυτής στο εσωτερικό δικαίωμα, των εθνικών διατάξεων που αφορούν τους περιορισμούς στο δικαίωμα εκπτώσεως του καταβληθέντος φόρου προστιθεμένης αξίας επί των εισροών, ο οποίος έπληξε τις αγορές καυσίμων που προορίζονται για οχήματα χρησιμοποιούμενα για την άσκηση φορολογητέας δραστηριότητας και την αντικατάσταση, κατά την ημερομηνία ενάρξεως ισχύος της εν λόγω οδηγίας στο εδάφός του, των διατάξεων αυτών με διατάξεις καθορίζουσες νέα προς τούτο κριτήρια αν —πράγμα το οποίο αναπόκειται στην κρίση του εθνικού δικαστηρίου— οι τελευταίες αυτές διατάξεις έχουν ως αποτέλεσμα τη διεύρυνση του πεδίου εφαρμογής των εν λόγω περιορισμών. Εν πάση περιπτώσει, απαγορεύει την εκ μέρους του εν λόγω κράτους μέλους μεταγενέστερη τροποποίηση της νομοθεσίας του που άρχισε να ισχύει κατά την εν λόγω ημερομηνία, ούτως ώστε να διευρυνθεί το πεδίο εφαρμογής των περιορισμών αυτών σε σχέση με την κατάσταση που υπήρχε πριν από την ημερομηνία αυτή.

(¹) ΕΕ C 269 της 10.11.2007.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 9ης Δεκεμβρίου 2008 [αίτηση του Oberster Patent- und Markensenat (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Verein Radetzky-Orden κατά Bundesvereinigung Kameradschaft «Feldmarschall Radetzky»

(Υπόθεση C-442/07) (¹)

(Σήματα — Οδηγία 89/104/ΕΟΚ — Άρθρο 12 — Έκπτωση — Σημεία καταχωρισθέντα από μη κερδοσκοπική ένωση — Έννοια της φράσεως «ουσιαστική χρήση» σήματος — Φιλανθρωπικές δραστηριότητες)

(2009/C 44/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Oberster Patent- und Markensenat

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Verein Radetzky-Orden

κατά

Bundesvereinigung Kameradschaft «Feldmarschall Radetzky»

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Oberster Patent- und Markensenat — Ερμηνεία του άρθρου 12, παράγραφος 1, της πρώτης οδηγίας 89/104/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1988, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων (ΕΕ L 40, σ. 1) — Σήματα που